
Až si jednou (sundám klišé)

Druhá tráva

R. Křesťan / R. Křesťan

1. ^C Až mi čas řekne stůj, ^F až si jednou ^C sundám boty,
^F až mi smích ^C kolejnic řekne ^G příteli skoč.
^C Až mi zesvětší ^F dlaň jako ^C kachel z terakoty,
^F až se ^C posadím k tvým ^G dveřím, ^C prosím ^G neptej se ^C proč.
2. Až mi prach z věčných cest zhladí ^C jizvu na mé tváři,
až budu vědět věci, které ^C líp ^C nevědět.
Až mi poslední verš ^C zplaní v starém ^C makuláři,
snad to bude ^C pozdě, ale ^C jistě ^C naposled.

mezihra - dobro Ddur

3. ^D Až pak vítr a ^G déšť ^D smyjí stopy u Golgoty,
^G až se ^D dým ^A spáleniště nakonec ^A rozplyne.
^D Až si ^G odepnu ^D pás, až si ^D jednou ^D sundám boty,
^G až ^D nezbude mi ^A nic, ^D možná ^A tobě ^D taky ne.